

ikke standsede denne Trafik, som nu er begyndt med, at man fra dansk Side hæver Kupons og udtrukne Obligationer i London. Og bag dem staar i det mindste hundrede Tusind sekundære Prioritetshavere foruden Hypotekforeningerne, som vilde være meget ilde stedt, i det Øjeblik første Prioritetshaver, Kreditforeningerne, skulde lægge ekstra Ydelser paa. Jeg er ogsaa bange for, at i det Øjeblik dette skete fra Husmandskreditforeningerne og de to Serier af Østifternes Kreditforening, vilde Tilliden til Kreditforeningsinstitutionen her i Danmark rokkes i det hele taget. Thi lige saa sikkert som det er, at efter Obligationernes Affattelse Kreditforeningerne har Ret til at lægge Ekstraydelser paa sine Debitorer, lige saa sikkert er det, at Debitorerne er gaaet ud fra, at de kunde stole paa, at de aldrig kom til at udrede mere til Kreditforeningerne end de oprindelig fastsatte Ydelser, og at Under-skrifterne paa statutmæssige Forpligtelser egentlig nærmest var af formel Natur.

Det er naturligvis sørgeligt, at de tre Kreditforeninger er kommet i den Situation, at de har maattet andrage om at faa et Lovforslag af denne Beskaffenhed, og det er ogsaa muligt, at der for Husmandskreditforeningernes Vedkommende i en kort Tid vil blive noget Fald i Obligationsskurserne og lignende Ubehageligheder; men det vil være for intet at regne imod den Kalamitet, som vilde indtræffe, hvis dette Lovforslag ikke blev ophøjet til Lov. Jeg maa derfor paa det varmeste anbefale Forslaget ikke blot til Fremme, men til hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige Partiers ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og for den Maade, hvorpaa de fra denne Plads har omtalt de Enkeltheder, som knytter sig til hele dette Spørgsmaal. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Zahle i, at det, som her sker, blot er en Fastslaaen af, hvilken Adkomst danske Obligationsejere i Virkeligheden har i Overensstemmelse med Forudsætningerne ved Obligationernes Udstedelse, medens det paa ingen Maade berøver Obligationsejeren udenfor Danmarks Grænser de velerhvervede Rettigheder, som Obligationen giver ham. Derfor kan jeg heller ikke tænke mig, at hele dette Spørgsmaals Løsning, saaledes som den er foreslaaet, skulde kunne faa nogen uheldig Virkning, ligesom jeg ogsaa med Hensyn til de vedkommende Kreditforeningers Obligationss-

kurser i den nærmest kommende Tid forudsætter som utvivlsomt, at denne Lov for disse Kurser ikke vil faa anden Indflydelse end den at nærme dem til det samme Forhold overfor andre Kreditforeningers Obligationsskurser som det, hvori de stod til disse i den Tid, da de særlige Valutaforhold, hvoraf dette Lovforslag er en Konsekvens, ikke var til Stede.

Jeg vil ganske særlig takke det konservative Folkeparti, fordi man, skønt Meningerne indenfor Partiet er delt, ikke har ønsket at foranledige en Debat her i Salen om alle de til denne Sag knyttede Spørgsmaal. Jeg tror, det har sin Betydning, at Partiet har indtaget denne Stilling. Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at denne Sag maa fremmes paa Regeringens Ansvar, ja, saa er jeg fuldt enig med det ærede Medlem, for saa vidt Ordlyden af Forslaget angaar, medens jeg dog mener at turde hævde, at de Omstændigheder, som har foranlediget dette Lovforslags Fremsættelse, ligger saa klare for enhver, der i det hele har villet sætte sig ind i dette Spørgsmaal — og det tvivler jeg ikke om, at alle de ærede Medlemmer i dette Parti har —, at der ikke er nogen som helst Tvivl om, at enhver maa være i Stand til paa Grundlag af det saaledes foreliggende at tage sit Ansvar med Hensyn til det Formaalets Fremme, som man nu søger opnaaet gennem det foreliggende Lovforslag.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i, at i dette Lovforslag ser vi for første Gang indenfor vort Lovgivningsarbejde en alvorlig Opfordring til at lægge alle Kræfter, som det danske Folk besidder, ind for at naa til en Forbedring af vor Valuta, en Stabilisering og en Hæven af den. Hvad der fra Befolkningens Side i saa Henseende kan gøres, det bør den gøre, selv om den derigennem kommer til at paalægge sig en vis Afholdenhed og visse Savn.

Jeg glæder mig, som sagt, over, at Lovforslaget har fundet den Tilslutning, der har faaet Udtryk gennem de ærede Ordføreres Udtalelser; ganske særlig takker jeg for Tilsagnet om Medvirkning til, at Lovforslaget kan færdigbehandles i den høje Rigsdag i Løbet af Dagen, saa at det med Morgendagen kan være ophøjet til Lov, og derigennem en Trafik af meget uheldig og skadelig Karakter blive standset, idet jeg ikke tvivler paa, at Kreditforeningerne gennem Overenskomster med deres udenlandske Bankforbindelser vil være i Stand til at give et særdeles væsentligt Bidrag til Effektiviteten af den Lovgivning, vi her staar i Færd med at gennemføre.